

[Landbrugsministeren.]

der dog var fremsat af denne Regering, som han ellers ikke venter sig saa overordentlig meget godt af.

Jeg vil til Oplysning for det ærede Medlem Hr. Bording sige, skønt jeg naturligvis ikke ønsker at tage denne Jubilæumsglæde fra ham, at dette Lovforslag indeholder noget helt andet. Det er ikke saadan, at man laaner ud til alle dem, der ønsker at faa nogle Penge, der er her stillet en Betingelse, hvad det ærede Medlem ikke kan have overset, da han har talt saa stærkt imod det hele Tiden, nemlig den, at her laaner Staten ikke Penge ud, uden der staaer et solidarisk Ansvar bagved, som i Virkeligheden medfører, at Statens Risiko er minimal. Staten er ganske vist her gaaet ind for en Risiko paa 5 pCt. Det var ikke mit oprindelige Forslag — det ærede Medlem og flere andre ønskede meget større Risiko for Staten —, men disse 5 pCt. er ikke et Tilskud, som det ærede Medlem sagde. Det er ganske vist muligt, at dette Tab kan blive effektivt i visse Foreninger, men saa betyder det dog kun, at Staten faar knapt et Aars Rente. Det er Statens Risiko. Jeg indrømmer gerne det ærede Medlem Hr. Bording, at naar der er Tale om risikobehæftet Udlaansvirksomhed, vilde han i sine Jubilæumstanker have haft Grund til at se hen til noget, der var meget større, for det var jo noget ganske andet, der var Tale om, den Gang det ærede Medlem stillede Forslag i saa Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Bording stillede ogsaa nogle Spørgsmaal til mig, bl. a., hvorledes det gik med Loven om Akkordlaan, denne Akkordlov, som han mente maatte anses for at være den vigtigste i Hjælpe-lovgivningen for Landbruget, idet der jo der var afsat det største Beløb, 10 Mill. Kr., medens der i den Lov, Talen her er om, kun er afsat 6 Mill. Kr. Her overfor vil jeg gerne sige — jeg sagde det den Gang her i Salen, jeg har sagt det i Landstinget, og jeg troede egentlig, vi var enige om det alle sammen —, at det Beløb, der her blev afsat, i Virkeligheden var et Slags Gæsteri, der var ingen, der vidste, hvor meget der vilde blive brugt til Driftslaaneforeninger — ja, der var dem her i Salen, der sagde, at der ikke vilde blive Brug for en Øre, for ingen vilde have med det solidariske Ansvar at gøre; jeg hørte Talere fremsætte denne Anskuelse —, og der var med Hensyn til Akkordloven endnu større Usikkerhed om, hvor stort Beløb der kunde tænkes at medgaa under den Form, der blev vedtaget for Ydelsen af Akkordlaan.

Disse Tal, 10 Mill. og 6 Mill. Kr., var den Gang meget vilkaarlige, men der blev sagt — ikke blot har jeg sagt det, men jeg tror ogsaa, det blev sagt fra alle Partiers Side —: naar vi ser, hvorledes disse Love virker, vil vi faa et Indtryk af, hvor der er Brug for Penge, hvorledes Landbruget ønsker Pengene skal anvendes, og saa vil vi altid kunne ændre Beløbenes Størrelse.

Jeg vil derfor til det ærede Medlem Hr. Bording sige, at dette, at der blev afsat 10 Mill. Kr. i Akkordloven, betyder ikke, som det ærede Medlem mente, en Anerkendelse af, at dette var den vigtigste Lov. Naar Loven om Akkordlaan praktisk talt ikke er blevet anvendt — der er ganske vist ydet enkelte Laan, men det er ogsaa kun ganske enkelte, saaledes at man praktisk talt kan sige, at disse 10 Mill. Kr. ikke er kommet til Anvendelse, hvorfor der heller ikke er Tale om at forøge det samlede Beløb paa 26 Mill. Kr. i Erhvervenes Laanefond, idet disse 10 Millioner praktisk talt staaer til Raadighed — naar altsaa denne Lov ikke er kommet til Anvendelse, er der i og for sig Grund til at glæde sig over, at det ikke er blevet Tilfældet. Det er nu en Kendsgerning, at Tilstanden indenfor Landbruget med Hensyn til Akkord, med Hensyn til Tvangssalg heldigvis ikke er blevet saa ond og haard, som man her i Tinget forudsatte, da vi i sidste Samling drøftede Kriselovgivningen. Det synes jeg godt vi kan indrømme, og det er i hvert Fald glædeligt, at det ikke er Tilfældet. Den Statistik, der i saa Henseende foreligger, har nogle Tal, der efter min Opfattelse ikke kan modbevises.

Men heri ligger jo ikke, at jeg vil voye den Paastand, at der ikke har været Brug for Akkord og Brug for Akkordlaan. Det viser sig nu imidlertid med Hensyn til Opnaelse af Akkord og den Virksomhed, som udfoldes i saa Henseende, ikke i Henhold til Loven om Ydelse af Akkordlaan, men i Henhold til den Lov, der blev vedtaget Aaret forud under Justitsministeren, vedrørende selve Opnaelse af Akkordordning og Nedsættelse af Akkordudvalg, at denne Lov er blevet brugt meget forskelligt i de forskellige Dele af Landet, og jeg tør ikke voye den Paastand, at den er blevet brugt stærkest dér, hvor der var mest Brug for den, og hvor der var den største Nød paa Færde, og omvendt at man kan sige, at dér, hvor den ikke er blevet brugt, har der ikke været nogen Nød til Stede. Det foreligger efter mit Skøn saaledes, at der er visse Jurisdiktioner, hvor Akkordudvalgene har haft en